

Resuscitace se vydařila – AFO žije

Po slavnostním zakončení 34. ročníku Academia filmu Olomouc jsme o několik hodnotících slov požádali jejího ředitele **PhDr. J. Schneidera**:

Jak odpovídají – s nynějším odstupem – vaše původní představy reálnému průběhu letošního ročníku Academia filmu Olomouc?

Má původní představa se opírala především o přesvědčení, že Academia film je třeba nějakým způsobem resuscitovat. Chtěl jsem, aby součástí festivalu byly doprovodné akce, které by oslovily určitého diváka. A to se snad podařilo. Samozřejmě, nasadili jsme si tím určitou latku, kterou budeme muset příště překonávat, ale jsme si vědomi i rezerv, především v organizaci festivalu, kterých budeme chtít využít.

Které akce hodnotíte jako nejzdařilejší?

Vzhledem k tomu, že jsme usilovali mj. i o to, aby festival neminul studenty, tak jako je mýjel v posledních ročnících, tak se nám snad podařilo právě toto. A to především díky studentům, jejich Kulturnímu dnu, díky jejich aktivitě. Koneckončů, studenti nejlépe vědí, co je zajímavé. I proto jsme přesunuli festival z Právnické fakulty UP do Zbrojnice, do sráce univerzity. To byla snad nejvýraznější změna k lepšímu a doufám, že byla patrná.

Mimořádně úspěšné byly podle mého názoru také doprovodné akce, na které se podařilo pozvat zajímavé osobnosti, inspirativní nejen pro studenty, ale i pro širší olomouckou veřejnost. Což samozřejmě neznamená pro veškerou olomouckou veřejnost – přece jen se vlastně obracíme spíše na diváky druhého programu ČT... I propagace festivalu – díky plakátům a poprvé realizovaným spotům vysílaným na některých televizních kanálech, byla lepší, festival byl viditelnější a hlavně se za tou viditelností podle mého názoru neskrývalo prázdno.

Čím to, že ony úspěšné doprovodné programy byly zaměřeny především na oblast humanitních věd?

To je shoda okolností, že mezi organizátory byli lidé právě tohoto zaměření – věděli jsme, co chceme zorganizovat a vsadili jsme na tuto jistotu. V budoucnosti bychom se rádi obrátili i na ostatní kolegy, např. z přírodovědecké fakulty a vůbec na všechny, kteří by měli zájem o organizaci konkrétních akcí příštího ročníku.

Myslíte si, že by bylo vhodné provést analýzu úspěchů a neúspěchů letošního ročníku, o kterou by se opřela koncepce a organizace příštího ročníku?

Chystáme závěrečné setkání organizátorů, bychom si řekli, co se povedlo a co ne, co může být lepší, na co můžeme navázat v příštím ročníku... Jaký je váš názor na určitý posun v kritériích při posuzování letošních soutěžních snímků?

Nevím, jestli mi přísluší komentovat práci poroty. Zcela jistě svou roli sehrála osobnost Dušana Hanáka, který byl jejím předsedou. Probíhal zde dialog mezi vědci a filmaři, a to je vlastně to, kvůli čemu festival také existuje.

Máte už nějaké konkrétní představy o příštím ročníku AFO?

Mám, ale nevod bych předbílal. Snad alespoň k dramaturgii pořadů, kterou patrně budeme strukturovat jinak – místo tradičního rozdělení na společenské, přírodní vědy apod., bychom chtěli propojit festivalové pořady s určitými tématy, vymezit je určitým problémem.

Letošní festival je nepochybně určitým závazkem, kterému se budeme snažit dostát a zároveň se poučit z některých jeho nedostatků. Především však musíme začít příští ročník připravovat co nejdříve.

Rád bych poděkoval všem spolupracovníkům. Je především jejich zásluhou, že se letošní Academia film vydařil.

Za rozhovor poděkovala

V. Mazochová
Foto T. Jemelka

Filmotéka a videotéka města Olomouce

Koná-li se festival Academia film Olomouc na teritoriu tohoto historického města, je nepochybně patřičné a užitečné vyhradit jednu z projekcí právě filmovým a televizním dokumentům věnovaným Olomouci. Tak se také na letošním AFO stalo. Ukázalo se, že takto koncipovaná projekce dokáže získat dostatek diváků, a také filmů, jež měl pořadatel k dispozici na videokazetách (zejména díky minulým ročníkům AFO), je daleko více, než se vejde do vymezených dvou hodin.

Z přehledky filmových a televizních dokumentů o olomouckých událostech více či méně historických vyplynuly dva závěry:

1. Především neexistuje evidence, natož kolekce těchto dokumentů. Je velmi pravděpodobné, že se leccos skrývá v archivu Krátkého filmu, především filmové doklady o významných událostech v meziválečném Olomouci (např. filmové záběry z předválečných návštěv prezidentů T. G. Masaryka a E. Beneše v tomto městě). Také v olomouckém Vlastivědném muzeu se údajně nacházejí cívky s filmy, o nichž není známo, co je na nich z meziválečné a poválečné Olomouce zveřejněno. Bylo by si přát, aby se tohoto materiálu ujal některý z budoucích diplomantů Katedry teorie a dějin dramatických umění Filozofické fakulty UP.

2. Hleděje námět pro nový filmový dokument z historie i současnosti města Olomouce, neboť by uvedení takového dokumentu nepochybně uvítali organizátoři příštího, 35. ročníku AFO. Napadá mě zatím jediný námět, dostatečně dramatický a přesahující svým záběrem olomoucký region – pobyt jedenáctiletého Wolfganga Amadea Mozarta v Olomouci závěrem roku 1767. Je dobře možné, že by se právě v takovém dokumentu dalo uplatnit vše, co podle Vladimíra P. Polácha (AFO/INFO č. 2, 4. května 1999, s. 7) by mohlo přinést dynamiku: rozhovor s některým z historiků, kterých je v Olomouci jistě mnoho, pohled na některá méně známá místa, snaha najít něco hotového ve výkladu, počítačová animace nebo pár trikových záběrů nebo aspoň pár statistů z divadla v historických kostýmech. A třeba se i najde ten, kdo výrobu takového filmového dokumentu zaplatí.

J. Fiala

Co jste mohli vidět, slyšet, navštívit:

– projekce 62 přijatých soutěžních pořadů, Videofórum (i snímky z let minulých), Mediafórum (CD-ROMy), Internetová kavárna;

– odborné semináře a konference: Celostátní studentská konference o literatuře, seminář Popularizace vědy v televizi, ve veřejnoprávní zoláš (pořádal Český filmový a televizní svaz FITES), seminář *Netradiční přístupy k dokumentu* (účast D. Vávry, R. Lipuse a P. Hvizďe), seminář *Historie jako věda, literatura faktu a film* (účast Z. Mahlera, D. Uhlíře, R. Cílka, a P. Kosatíka), celotýdenní projekce *Divadlo ve filmu a televizi se závěrečným seminářem Audiovizuální média jako paměť divadla* (za účasti O. Krejčí, R. Adlera, M. Tomášové, K. Krause, P. Pavlovského aj.), konference *Nový vysokoškolský zákon a otevřená a distanční vzdělání*, seminář SPT TELECOM, a. s., *Komunikace v příštím mileniu*.

– doprovodné akce: pásmo filmů o Olomouci Olomouc v dokumentárním filmu, projekce dvou dílů seriálu *Sága života* L. Nilssona

v kině Metropol, *Kulturní den studentů UP* (autorská čtení, představení literárních časopisů, divadlo, výstava výtvarné tvorby, projekce, zábavné akce – za účasti R. Ludvy, S. Gedeona aj.), miniprofil V. Chytilové, přehledka *polského dokumentárního filmu 70. – 90. let* (účast režiséra M. Lozinského);

– vystoupení *Akademického sboru Žerotín a Moravské filharmonie* na nádvoří Zbrojnice.

Novinky:

– první udělení Ceny za celoživotní dílo, kterou Vědecká rada UP letos ocenila dílo švédského fotografa a filmaře Lennarta Nilssona;

– animovaná znělka doprovázející bloky soutěžních pořadů (a vysílána před zahájením festivalu na ČT, Max 1 a Kabel Plus);

– přenos soutěžních snímků na Internet, které zajistilo sdružení CESNET prostřednictvím sítě TEN-155 CZ (snímky a živé vstupy bylo možno shlédnout v paralelních promítacích sálech v Praze a Brně nebo na Internetu);

– slavnostní zakončení festivalu spojeno s divadelním představením Teatru Zagłębia

(Sosnowiec, Polsko) v Moravském divadle Olomouc v rámci divadelního festivalu *Divadelní Flora 99*.

Byli u toho také...

... M. Šandová, P. Hvizď, R. Lipus, D. Vávra, R. Adler, O. Krejča, S. Gedeon, M. Lozinský, P. Kudela, M. Skyba, M. Tomášová ..., spisovatelé Z. Mahler, R. Cílek, R. Ludva, D. Uhlíř, P. Kosatík, řada členů akademické obce UP...

Nepřijeli – nepřišli ...

... E. Zeman (ministr školství), R. Zahradník (předseda AV ČR), P. Ctvrtník (původně vybraný moderátor závěrečného večera AFO 99), T. Brdečková, filmová kritička a publicistka, L. Milojkovicová, Max 1, Praha, J. Oberfalzer, Nadace Patriae, Praha, P. Kerekes, režisér snímku oceněného Velkou cenou AFO 99, D. Trančík, režisér snímku oceněného Cenou A. F. Šulce 99, kdokoli ze zástupců BSP Multimedia, s.r.o., který přihlásil snímek oceněný Cenou za multimedialní vzdělávací pořad, řada členů akademické obce UP...

-mav-

Ze semináře *Historie jako věda, literatura faktu a film* (4. 5., Besední sál Muzea umění). Zleva prof. D. Uhlíř, spisovatel R. Cílek a historik PhDr. P. Urbášek.

Režisér R. Adler v rozhovoru s redaktorem AFO/INFO.

Režisér O. Krejča besedoval v rámci semináře *Divadlo ve filmu a televizi* (3. – 6. 5., Besední sál Muzea umění).

M. Skyba, předseda FITES v diskusi (5. 5., Rektorát UP)

Ze semináře *Netradiční přístupy k dokumentu* (5. 5., Besední sál Muzea umění). Zleva režisér P. Hvizďa, architekt a herec D. Vávra, režisér R. Lipus.

Režisér J. Císařovský (vlevo), autor úvodního snímku AFa 99 *Nebesa zmizela*, jako když s zavře kniha a režisér D. Hanák při zahájení festivalu (3. 5., aula FF UP).

Z podvečerního koncertu Akademického sboru Žerotín (5. 5., nádvoří Zbrojnice).

Část z výstavy studentů Katedry výtvarné výchovy PdF UP instalované v prostorách Zbrojnice.

Záběr z Filmového sálu FF UP v průběhu projekce.

Režisér S. Gedeon v redakci AFO/INFO (4. 5.).

Z představení divadelního souboru FACKA (4. 5. Zbrojnice)

Účastníci Kulturního dne při pokusu o rekord v „běhu na lyžích“ (4. 5., nádvoří Zbrojnice).

Foto T. Jemelka

Netradiční přístupy k dokumentu

Magnetem pro mladé publikum semináře *Netradiční postupy k dokumentu* byla osobnost herce, scenáristy, výtvarníka a akademického architekta Davida Vávry, průvodce pořadů cyklu *Šumná města*. Starší obecnostvo, případně i pamětníky odboje za druhé světové války přitahovala tematika objevné filmové trilogie *Stínoví vojáci* věnované výsadkářským skupinám z Anglie v době od roku 1944 do konce války.

V zaujaté diskusi o *Stínových vojácích* čelil jejich režisér Petr Hvizď námitkám proti hravým scénám v dokumentu. Snažil se vysvětlit zákonitosti žánru dokumentárního dramatu a obhajoval zaujetí pro svůj způsob zpracování materiálu.

S větším pochopením byla přijata *Šumná Olomouc*, dílo přítomného režiséra Radovana

AFO 1999 – bod zlomu?

Původně jsem měl na tomto místě psát o semináři *Historie jako věda, literatura faktu a film*, který proběhl v rámci letošního ročníku AFO za účasti spisovatelů a historiků Josefa Bartoše, Jiřího Fialy, Zdeňka Mahlera, Pavla Kosatíka, Dušana Uhlíře a Romana Cílka dne 4. 5. 1999 v Besedním sále olomouckého Muzea umění. Tuto besedu však v AFO/INFO zhodnotili jiní. A já – proč to nepřiznat – jsem byl s bohatou diskusí a nečekaným zájmem veřejnosti spokojen.

Spíše si dovoluji učinit několik obecnějších poznámek, které vyplývají z mého premiérového působení ve festivalovém organizačním štábu.

1. Je zřejmé, že filmový festival pořádaný univerzitou na akademické půdě je pro filmaře i ostatní zainteresované osoby nad očekávání atraktivní. Jakési akademické fluidum či univerzitní aureola, jež zevnitř při každodenním shonu ani nevnímáme, je možná prvořadou devizou AFO schopnou přilákat do Olomouce renomované tvůrce i další hosty tuzecké i zahraniční.

Skončil 34. ročník

Dokončení ze str. 1

a televizní fakulty VŠMU Roberta Kirchhoffa připravili film *Stráty a návraty*, který získal **Cenu Nadání Josefa, Marie a Zdeňky Hlávkových**. Cena byla udělena za pojmenování naléhavého problému spojeného s uplatněním mladé vědecké generace. *To není depka, ale deprese* – český film, který v letošním ročníku AFO získal **Cenu Nadace Patriae**, a to za zobrazování závažného fenoménu současné společnosti, do soutěže přihlásila ČT Praha. Režisérka Judita Křížová při převzetí, že k natočení tohoto snímku ji inspirovala kamarádka. Výukový pořad *Babalón* režiséra Michala Žabky získal za dětský, ženský a mužský herecký výkon, za gastronomickou inspiraci a propagaci alternativních způsobů cestování, za interdisciplinaritu, za podporu feminismu a za vkusné ztvárnění erotické scény **Cenu studentů**. Pořad, který připravilo studio FAMU Praha, převzal režisér snímku. Mimo oceněné snímky byly připomenuty i velmi kvalitní snímky letošního ročníku – *Osudová víra* (Izrael) režiséra Pnina Grietzera, *Hypnotické peklo* (Izrael) režiséra Mickeyho Kovlera, *Dobrodružství poznání – lidské tělo* (Španělsko) režiséra Dionisia Manzana či české filmy *Sladké století* režisérky Heleny Třeštkové, *Nebesa zmizela, jako když se zavře kniha* režiséra Josefa Čisařovského, *Genius loci* režiséra Tomáše Škradlanta a *Přerušené jaro* režiséra Milana Maryšky.

M. Poláková-Hronová

Lipuse a Davida Vávry, které označil v diskusí doc. Pavel Zatloukal, odborný poradce filmu, za snímek se subjektivním nadhledem. Divoká jízda Davida Vávry na kole v této „street movie“ přiblížila živou Olomouc, její architekturu i genia loci mnohem lépe než statický popis klasických děl s touto problematikou.

Nakonec lze konstatovat, že oba uvedené filmy měly jedno společné: oživení a umocnění jim přineslo předem neplánované scény. Jak konstatoval dr. Jan Roubal, moderátor semináře, nejvíce na něho v *Stínových vojácích* zapůsobilo autentické setkání dvou účastníků výsadku po padesáti letech a střet jejich odlišných osudů.

T. Hrbek

2. Filmoví tvůrce pokládají za irelevantní spojování filmovou soutěž (tj. soutěžní projekci) s návštěvností. Zdá se, že návštěvnost souvisí hlavně s kvalitou a atraktivností doprovodných akcí – kulturních i tzv. odborných.

3. I největší skeptik musí letos vidět pozitivní zlom v návštěvnosti. Letošní ročník určitě přilákal na akademickou půdu více studentů i olomoucké veřejnosti. Dovolují si však tvrdit, že AFO i nadále ignorovala většina univerzitních pedagogů. AFO se bohužel nestalo také „jejich“ akcí.

4. Další rozvoj AFO je určitě otázkou peněz, ale nejen jich. Sbor organizátorů–volontérů může být díky větší sumě peněz dalšími aktivitami a povinnostmi doslova a dlouhodobě zahlcen. A práce s organizováním festivalu je, věřte či nevěřte, opravdu hodně.

P. Urbášek

Studentská žabka pro Žabku

Animovaný film *Babalón* režiséra Michala Žabky si získal naše srdce. Tedy mluvím alespoň za nás porotce-studenty-redaktory AFOa/INFOa. Čtyřminutový příběh rodiny (dítě, otec, podnapilá matka) se zalbil natolik, že jsme se rozhodli cenu udělit právě jemu. Pro Michala Žabku, sympatického člověka, toho času studenta 5. ročníku pražské FAMU, to znamenalo zajištění pro cenu na slavnostní vyhlášení ve čtvrtek 6. května 1999 do Moravského divadla. Cenu v podobě dřevěné žabky v poloze sedící a plastelinu jako počin pro další film předali za nás všechny naši reprezentativní redaktoři Lukáš T. Šíma a Mírka Vávrová. Poté jsme se odebrali do místní nejméně kavárny a poseděli jsme, podiskutovali s Místrem o jeho filmu. Z rozhovoru vyjímám ty nejzajímavější momenty: příprava filmu trvala měsíc, dva měsíce se natáčelo, měsíc se dokončovalo; dohromady 4 měsíce práce; natáčelo se převážně v létě v temné místnosti osvětlené několika-setwattovými světly při teplotě kolem 50°C; pedagogické vedení měl na starosti neúnavný a nestárnoucí Břetislav Pojar; loutky z filmu teď leží na stole v bytě Mistra Žabky; film se bude promítat v Cannes; Mistrovi se v Olomouci moc líbilo. Vy mu můžete spolu s námi držet palce, ať natočí další dobré filmy, které získají ceny i jinde než na Academia filmu v Olomouci. Pokud jste neviděli, nezoufejte. Film se promítá v kinech společně s francouzským filmem *Marie z Andělské zátoky* (ovšem pouze v dvou kopiích). Můžete si jej také půjčit ve Videofóru na příštím ročníku AFO. Stojí to rozhodně za ony čtyři minuty vaší pozornosti.

M. Grass

Řekli o festivalu:

Marie Šandová, režisérka: *Líbí se mi výběr filmů, některé jsou velmi kvalitní, dobrou úroveň mají i semináře. Rozhodně si tady třím myšlenky – tak jako vědci asi mají mít schopnost formulovat to, k čemu došli, tak i filmaři by měli umět slovně vyjádřit, o co jim jde.*

Mgr. Martin Skyba, předseda Českého a filmového svazu FITES: *K Academia filmu mám velmi vřelý vztah, protože to byla vždycky opravdová akademická půda a při zdejších debatách se otevřeně hovořilo už za bolševika – jezdilo se sem vždycky jako do lázní.*

Otomar Krejča, herec a režisér: *Jsem tady letos poprvé, takže nemám s čím srovnávat, nemohl bych říci ani dobře ani špatně, můžu říci prostředně – a to zas nic neříká.*

Doc. Rudolf Adler, režisér a pedagog: *Jedna věc, po které jsem vždycky toužil, je mi velice sympatická: vždycky jsem chtěl, aby program festivalu měl především význam i pro univerzitu samotnou, pro pracovní náplň jednotlivých kateder. To, že letos byl organizovaný určité sekce, je podle mého názoru první dobrý krok tímto směrem. Dokonce i ty sály jsou plné, vidím, že jsou tam studenti, že se diskutuje a to si myslím, že má ohromný smysl.*

Dr. Štěpán Doležel, Göttingen, člen mezinárodní poroty AFO 99: *Zaměření letošního festivalu – motto Otevřená univerzita – a určitý posun k estetickým kritériím při posuzování soutěžních pořadů – odpovídá podle mého názoru trendu, který vidíme i u nás v Německu. Při stále rostoucí roli televize se i vědecké instituce začínají otevírat masmédiím, nejen z finančních důvodů, jde i o otevírání se vědců vůči občanovi, který je platí ze svých daní a který může mít ze seznámení s výsledky vědy ohromný zisk. Otevření AFO 99 i otázkám nikoli jen přísně vědeckého charakteru odpovídá západnímu trendu.*

Petr Kudela, režisér a člen poroty v předešlých letech: *Je pro mne velkým potěšením, že festival je dnes už starší, než jsem byl já, když jsem jej zakládal.*

Radovan Lipus, režisér: *Je mi moc sympatické motto Otevřená univerzita i to, že se AFO opravdu otevírá do různých směrů a stran. Líbí se mi i letošní doprovodné akce, jako literární semináře a aktivity literárních časopisů a že se do toho velkým dílem včleňuje i divadlo.*

Ann-Catrin Rosenbergová, finská televize: *Je opravdu zarážející, že se festival s tak velkou tradicí a rozhodně zajímavý, nedokáže „prodat“, že je jaksi uzavřený do sebe. Je neuvěřitelné že není více navštěvovaný a známý veřejnosti – v tom vidím největší mezery.*

Prof. Dušan Hanák, režisér a předseda mezinárodní poroty AFO 99: *Podle mého názoru je úroveň festivalu velmi dobrá. Krom toho, že se od jiných přehlídek liší svou formulací, právě v tomto roce jsme podle mého názoru podnikli určité inovativní kroky.*

Josef Čisařovský, režisér: *AFO je jedním z mála důkazů o tom, že mezi vědou a uměním, filmem a vzděláváním je oboustranně prospěšný a živý vztah. AFO je často prvním a posledním fórem, kde vědeckopopulární filmy nacházejí své diváky.*

Jan Joulak, ředitel Olomouckých kin, s.r.o., člen výběrové komise AFO 99: *Mně se letos líbí celé pojetí Academia filmu. Sám se na celou řadu věcí půjdu podívat, např. na Davida Vávru nebo na seminář o divadle ve filmu a televizi, na přehlídku filmů L. Nilssona. Chtěl bych navštívit také některé projekce soutěžních snímků, které mě zaujaly o průběhu práce ve výběrové komisi.*

Ing. Ivo Hažmuk, zástupce sdružení CES-NET: *Paralelní promítání zajištěné prostřednictvím sítě TEN-155 CZ v promítacím sále v Brně na VUT zaznamenalo jisté kladné ohlasy především na výběr soutěžních snímků. V příštím roce by to chtělo větší propagaci ze strany Univerzity Palackého.*

-mav-

Na téma divadla i filmu

Jednou z četných doprovodných akcí letošního ročníku Academia film Olomouc byl seminář *Divadlo ve filmu a televizi*, který připravila Katedra teorie a dějin dramatických FF UP. Ve dnech 3. 5. května měli studenti i další zájemci možnost zhlédnout celkem šest tematických bloků filmových dokumentů, záznamů divadelních představení, unikátních filmových a televizních reportáží a rozhovorů s osobnostmi českého divadla. Největší zájem vzbudil sestřih zachycující tvorbu i životní osudy herců – klaunů Jiřího Voskovce a Jana Wericha a blok věnovaný minulosti a současnosti Divadla Na zábradlí. Za přítomnosti vzácných hostů – Otomara Krejčí a Marie Tomášové – byl promítnut také snímek režiséra R. Cincery *Romeo a Julie 63*, v němž se podařilo zachytit neopakovatelnou atmosféru šedesátých let na pozadí vzniku tehdejší mimořádné inscenace v pražském Národním divadle.

Program jednotlivých dní byl koncipován tak, aby představil různé podoby „setkávání“ divadla s filmem, televizí či videozáznamem a stal se východiskem pro závěrečné seminární setkání, které proběhlo ve čtvrtek 6. května pod názvem *Audiovizuální média jako paměť divadla*. Po úvodní projekci filmu režiséra R. Adlera *Krejčí-Svoboda-Faust* zazněly v besedě názory tvůrců i aktérů snímku – režisérů O. Krejčí a R. Adlera i dramaturga K. Krause – a naznačily některé problémy vyplývající ze specifčnosti divadla. Na jedné straně totiž žádný film nemůže nahradit živé setkání herců a diváků „teď a tady“, na druhé straně se právě audiovizuální záznam stává důležitým pramenem pro divadelní historiografii. Na dopolední besedu volně navázalo odpolední jednání divadelních historiků a teoretiků, kteří se pokoušeli tuto interdisciplinární problematiku vymezit a pojmenovat. S krátkými tezemi vystoupili prof. dr. hab. E. Udalska (Slezská univerzita Katovice), doc. J. Stýskal, CSc. (FF UP), PhDr. J. Roubal, Dr. (FF UP), PhDr. P. Pavlovský (FF UK Praha). Na jejich příspěvky reagovali další účastníci semináře v bohaté

diskusi, která otevřela i otázky divadla jako filmového tématu, přenosu kontaktního divadelního představení do podoby záznamu bez zpětné vazby, míry interpretačního posunu spojené s tvůrčími ambicemi filmových tvůrců apod. Šíře možných přístupů i vyslovených názorů potvrdila počáteční úvahy organizátorů o tom, že letošní téma přímo vybízí k dalším, mezioborovým diskusím, v nichž by se měli setkávat teoretici, historici i praktičtí tvůrci – možným nejbližším termínem je AFO 2000.

T. Lazorčáková, FF UP

Prohlášení účastníků semináře Popularizace vědy v televizi, ve veřejnoprávní zvlášť:

Pátého května se na 34. ročníku Academia filmu Olomouc konal seminář Českého filmového a televizního svazu FITES na téma „Popularizace vědy v televizi, veřejnoprávní zvlášť“. V takřka dvouhodinové debatě většina diskutujících (cca dvacet) konstatovala neuspokojivý stav, který se v rámci programové politiky nového vedení ČT ještě zhoršil. Věda a její popularizace je zatím chápána jako okrajové téma, o němž se stará pouze jeden tým, což pro veřejnoprávní televizi nestačí. Účastníci semináře doporučili, aby FITES vyvolal v této záležitosti jednání s vedením ČT.

Monitoring diskuse, který je k dispozici v Audiovizuálním centru UP, proběhl na internetu, obsáhlý výťah vyjde také ve Zpravodaji Fitesu.

-red-

Důležitá informace

Stejně jako v minulém roce mohou i letos využít zájemci o letošní projekce soutěžních snímků nabídku Konferenčního servisu UP, z jehož videotéky si lze během celého roku bezplatně vypůjčit (v případě požadavku zaslání s uhrazením poštovného) kterýkoli ze z pořadů vybraných do soutěže na AFO v posledních cca 10 letech.

-red-

Konference k celoživotnímu vzdělávání

Již tradičně pořádá Centrum otevřeného a distančního vzdělávání UP v rámci AFO akcí, která poněkud přesahuje program festivalu. V letošním roce to byla konference, jež se pod názvem *Nový vysokoškolský zákon a otevřené a distanční vzdělávání* pokusila reagovat na doporučení světových a evropských organizací (UNESCO, OECD, ES) zaměřit se k celoživotnímu učení a k vytváření „učící se společnosti“.

V tomto smyslu jsme stanovili jako hlavní úkol konference zmapovat potřebu dalšího vzdělávání v podnicích a rezortech, dále možnosti vzdělávacích zařízení tyto potřeby uspokojit a konečně metody a formy, které jsou k tomu vhodné. Průběh konference tomuto zaměření odpovídal jen zčásti – zaměřil se hlavně na problematiku distančního vzdělávání na vysokých školách. Žádoucí oživení přinesl referát předsedy Okresní hospodářské komory a místopředsedy Regionální HK ing. Zapletala a jeho další vystoupení.

Hlavní referát (vedle koreferátu ing. Zapletala) přednesl pracovník MŠMT dr. Z. Palán, který poukázal na ne právě uspokojivý stav této oblasti. Dále zaujalo vystoupení vedoucího odboru Ministerstva vnitra ČR pro vzdělávání pracovníků veřejné správy dr. Menšíka.

Jako součást konference se v Audiovizuálním centru UP konala prezentace komunikační a vyučovací techniky firem Nora a Tesla Homolý Valašské Meziříčí.

O velmi zajímavou expozici bychom byli očekávali větší zájem; i při kritickém hodnocení je však možno konstatovat, že konference svůj úkol splnila.

V. Jochman

Poznámka redakce:

Při tvorbě zvláštní přílohy Žurnálu UP k průběhu Academia filmu Olomouc 1999 jsme využili i některé z textů publikovaných ve zpravodaji AFO/INFO, jehož redakce se studenty tvůrčím způsobem zasloužila o širokou informovanost návštěvníků festivalu.

-red-

Jen několik řádků

Že by se blýskalo...

AFO skončilo – ať žije AFO!

Tak jsme se s festivalem ve čtvrtek večer rozloučili a budeme mít celý rok na to, abychom přemýšleli, jak ten příští ještě vylepšit. Skoro to vypadá, jako by se mi ten letošní nelíbil, ale není to pravda. Přesněji řečeno, vůlbec nemám hodnotit tu obrovskou plejádu pořadů a akcí, které jsme letos mohli shlédnout, protože bych si na to ani netroufla – tolik toho bylo k vidění. Chci se s vámi podělit jen o jeden dojem a byla bych moc ráda, kdyby se aspoň trochu blížil pravdě. Bylo úterý 4. května a na nádvoří Zbrojnice začínal ve 12 hodin Kulturní den. V tu dobu začínalo rektorské volno – a na nádvoří byli studenti! Ne že by se jich tam mačkalo celých 11 000, ale byli tam a dokonce tam byli ještě i mnohem později toho dne. Prostě neodjeli všichni domů. Přiznám se, že mě to naplnilo radostí – malá náplast na opačné pocity skoro každý čtvrtek, kdy potkávám studenty s ruksaky...

A tak mě napadlo: přemýšlejme všichni, co udělat pro to, aby studenti UP bavilo zůstat v Olomouci, i když zrovna nemají ostře sledovaný seminář nebo cvičení. Nejenom na příští AFO (i když i za to bych se moc přimlouvávala), ale po celý rok. Pokud se totiž začíná blýskat na lepší časy, ať se to nepromarní.

L. Hornová

Pomyslné i skutečné brány letošního ročníku Academia filmu Olomouc se zabouchly. Doufejme, že se spolu s nimi znovu neuzařel ani festival, ani univerzita, že se naopak letos objevil proní náznak otevření se světu. Náznak troalejšího druhu než jaký představuje několik festivalových dnů, pomalu mizících v minulosti...

foto -tj-